

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (insetate) uredništvo in upravništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravništvo je v Ptuj v gledališkem poslopu. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpslati.

Štev. 3.

V Ptuj v nedeljo dne 8. februarja 1903.

IV. letnik.

Nekaj novega o soli.

Pač najpotrebnejše pri hiši je kuhinjska sol, saj ni jedi, pri kateri se ne bi rabila. Prodajo soli si je prilastila država, dobro vedoč, da ji bode to neslo prav lep dohodek. Radi tega pa je sol tudi tako draga.

Ako primerjamo cene soli v prejšnjih letih s cenami, kakor so se v zadnjih letih določile, vidimo, da je ista vedno enako visoka. Država potrebuje vedno več denarja, ker ima vedno več plačil. Na eni strani dobivamo vedno več vojakov, novi topi (kanoni) bodejo stali neštete milijone, državni služabniki hočejo vedno večje plačilo in kakor je znano, raste število penzionistov od dne do dne. Za vse to je treba denarja in država, to so ministri, si vejo vedno in vedno pomagati, da dobijo denar v roke, naj že bode na ta ali na oni način.

Tedaj pa se nam tudi ni čuditi, da gleda država pri vseh tistih stvareh, katere je prevzela v svojo lastno prodajo, na največji dobiček, da dobi toraj iz te prodaje kolikor mogoče mnogo denarja na ta ali oni način.

Tako se nam ni čuditi, da raste cena tobaka, cigar, sladkorja, štempelnov itd. od dneva do dneva. Sol je draga, neki in neki lep krajcar moraš ti ubogi kmet zanesti za njo, a glej, veš kaj je država pred kratkim na novo določila?

Na podlagi določbe finančnega ministerstva z dne 1. januarja tega leta bode prisiljen vsaki, kdor prodaja sol, da se pri prodaji ravna po volji države. Kdor sol kupuje, se bode seveda moral ravnati po tistemu, kateri jo prodaja. Sicer sta se prodajalec in toraj kupec morala že do sedaj ravnati po volji države,

a bolj še bode to treba za naprej po gori omenjenem ministerskem odloku.

Stvar je taka-le: Do sedaj si šel dragi kmet v kako trgovino, kjer se prodaja sol, in si tam kupil $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ kile, celo kilo soli ali pa še več kil. Kateremu so dovolili denarji, ta je šel k trgovcu in je kupil celo grudo in zaračunila jo sta koliko je tehtala ali vagala. Trгоvec ni imel pri soli nikdar kekega posebnega dobička, ker se sploh pri stvareh, kojih prodajo ima država v rokah, nič kaj posebnega ne da zaslužiti.

Dne prvega januarja pa je stopila postava v veljavo, katera to-le določa: Ako na primer trгоvec naroči od države 5 grud soli, potem ne dobi 5 grud, temveč samo 4, namesto 5. grude pa mora vzeti zdrobljeno sol v žaklju, seveda ga ta zdrobljena 5. gruda ravno toliko velja in posebej je plačati še žakelj, kateri nima skoraj nobene vrednosti.

Ako naroči trгоvec 100 grud soli od države, bode dobil odsihmal samo 80 grud, za 20 grud pa mora vzeti zdrobljene soli v žakljih, tako zvane „Blanksalz“. Ker trгоvec te zdrobljene soli ne more sam za sebe porabiti, je primoran, jo prodati. Ako toraj prideš sedaj k trgovcu, da bi kupil ti eno grudo soli, m o r a š kupiti tudi toliko zdrobljene soli, kolikor k tej grudi spada. Toraj kmet, ti nimaš po tej novi postavi niti pravice, da bi si izvolil sol, katero bi hotel.

Ta postava je ravno taka, kakor da bi ti kdo ukazal, ako si kupil kravo, da moraš kupiti tudi tele od te krave, ali pa, ker hočeš imeti kobilo, moraš vzeti tudi žrebe. Danes ali jutri ti država tudi lahko na enkrat ukaže, da moraš, ako kupiš zavitek (paket) tobaka, kupiti tudi eno ali več cigar, ker drugače ne dobiš tobaka.

Napeti moramo toraj mnogo sile, da se bo ta nov odlok spravil ob veljavo. „Štajerc“ Vam hoče tudi v tem oziru pomagati. Priložili smo našemu današnjemu „Štajercu“ listek, na katerega se naj podpišejo kmetje, obrtniki, trgovci in sploh vsakdor, ki bi rad, da bi se ta nova postava zaradi soli spravila ob veljavo, to je, da se nikdo ne sme siliti, da bi mogel kupiti zraven soli v grudah, tudi sol v žakljih. (Ta določba finančnega ministerstva, je veljavna za vse avstrijske dežele in to za tisto sol, ki se dobavlja iz Ausee.)

Ti listeki se naj pošlejo na naš naslov, in sicer frankirani, to je, prilepiti je na nje znamko (marko) v znesku 10 vinarjev. Ta peticija naj se samo z enim podpisom ne pošlje nazaj, ampak vsak naj v svojo lastno korist skrbi, da bode peticija s podpisami čisto polna. Več ko bo podpisov, tem bolj bomo dosegli Vašo željo. Mi bomo potem te liste porabili, poslali jih bomo na pristojno mesto in tako ukrenili v tej važnji zadevi po Vaši volji.

Spodnje-štajerske novice.

Nezgoda na železnici. Dne 3. februarja ponoči je bil na kolodvoru v Celju železniški uslužbenec Schmied od vlaka št. 110 povožen, Bil je takoj mrtev. Schmied je 40 let star, drugokrat oženjen in oče več otrok.

Umor. V Ivanjskem vrhu v Slov. Goricah v neki koči je bil že 61 let neki 88 let stari Hvalič, viničar. Mož je bil jako delaven in je še sedaj v skrajni starosti vedno delal. Ena njegova hči je omožena v Kunovi, hči Roza Hvalič pa je bila vedno doma ter vestno skrbela za onemoglega očeta. Roza je bila

stara 56 let. Tako sta živela srečno skupaj starec in njegova hči. 28 januarja okoli sedme ure, ko je Roza zunaj v kuhinji in v hlevu opravljala, je prišel v sobo, kjer je ležal stari Hvalič v postelji, neki umazan mož. Stopil je k postelji z dolgim nožem, grozeč starcu: „Denar, ali boš mrtev.“ Hvalič mu je pravil svojo revščino itd. Mož, videč, da ne opravi nič, začne stikati po sobi, ter res najde okoli 9 gld. Ko je bil v drugi sobi, mislil je starec vstati, da bi poklical Rozo, a tat ga je prijel, položil v posteljo ter mu zagrozil, da bo mrtev, če se gane. Ko je ropar vse preiskal, se najedel in napil žganja, je oblekel Hvaličevo obleko in škornje, prinesel si iz kuhinje vode, ter se pred Hvaličem popolnoma umil po obrazu, vratu in povsod, kakor biti mora. Še celo Hvaličevo milo (žajfo) si je sposodil. Ko je bil umit se ni več tako obrnil, da bi ga Hvalič videl v obraz. Vse to je trajalo blizu dve uri. Ko je bil tat tako praznično oblečen, je zapustil Hvaliča, odšel iz sobe v kuhinjo in na prosto. Šele zdaj je vstal Hvalič in šel gledat, kje je Roza. Našel jo je v kuhinji obešeno. Morilec jo je zadavil in potem ne prav obesil, temveč le privezal. Starec je potem zlezal na prosto, ali do sosedu je potreboval pol ure, čeravno je le nekaj korakov. Sedaj šele so tekli ljudje in našli Rozo mrtvo. Popoldan so prišli orožniki preiskavati. Ženske so povedale, da so v peči zgorele neke cunje. Previdno so jemali pepel iz peči in končno dobili tudi na pol zgorelo vojaško knjižico Mihaela Waidingerja, sosedovega sina, kateremu je Roza mnogokrat kruha dala, ko je bil še majhen. — Miha Waidinger je bil že večkrat zaprt radi tatvine. Streljal je že na lastnega očeta in ker ga ni dobro zadel, je sebi z velikim nožem na grlu pušcal, a bolelo ga je morda

Naš župan.

(Konec.)

„Ta pa ta! Za župana je ravno tako sposoben, ko zajec za boben ali bik za orglje, začeli so praviti nekateri kmeti, ki so bili zbrani v Vazletovi krčmi.

Drugi so zopet razmišljali: „S čim se je Kušak neki župniku tako prikupil?“

„Jaz sem že davno vedel, da bode fajmošter iz njega napravil še kaj imenitnega“, oglasi se Šprogar.

„Kako pa to? vpraša ga naenkrat več gostov.

„Hm, kako sem to zvedel? To nič ni kunštnega, nadaljuje Šprogar. „Prvič je Kušak najbolj zabit mož občine. Župnik ga je dobro spoznal in delal na vse kriplje za njegovo izvolitev, ker je vedel, da ga bode lahko vodil na štričku kakor kacega junca.“

„Pa ne verjamem, da ga bode hotel zmiraj ubogati“, omeni Pečnik.

„Beži no, beži!“ reče zopet Šprogar, Kušak je preveč pasje nature. Ali ne veš, da zmiraj pravi: gospod so tako rekli, in kar gospod rečejo, je zmiraj prav. Zadnjič sem ga hotel zaradi tega malo podražiti in sem mu rekel: ti, fajmošter so rekli, da si njihov največji koštrun. In veste, kaj mi je odgovoril? Debelo me je pogledal in zagodel: oni že vejo.“

„Ha, ha, ha!“ zakrohoče živinski kupec Sušnik, „to je pač imeniten župan! Celej občini bo napravil toliko sramote, da se bodejo Zagorčanom še krave smejale.“

„Sušnik, ali vam ni znašo, kako je pri birmi celo faro oblatil?“ vpraša Šprogar.

„Ne. Dajte mi dajte to povedati!“ poprosi kupec.

„Na birmski dan so škof tudi odrašene krščanski nauk izpraševali. Kušaka so vprašali: vi mož, vi mi pa povejte, iz česa je Bog Evo ustvaril? Pa si romak ni znal odgovoriti, ampak odprl je usta prav široko in škofa žalostno zijal. Župniku, ki je stal za škofom, se je njegov zvesti prijatelj gotovo zelo umilil, ter mu je poskušal pomagati. Malo je zakašljaval in ko je vprašani nanj pogledal, je prijel z roko za košček suknje na prsih, da bi ga opomnil na tisto prešmentano rebro. Naenkrat se je Kušaku obraz od veselja raztegnil in prav korajžno je višjemu dušnemu pastirju odgovoril: Bog je napravil Evo z enega starega lajblca!“

„Hihhihi!“ bruhne Sušnik v glasen smeh, „tedaj bi pač bilo lušno na svetu, če bi se dale narediti iz starih „lajblcov“ lepe mlade Eve! Ta misel je pa vredna par litrov! Vazle, prinesi to veliko lehtirno (dvalitersko steklenico), da pogledamo pri njeni luči županove možgane malo bolj natanko!“

zato se ni usmrtil. 6. t. m. med prvo božjo službo je prišel z roparskim namenom v neko krčmo. Krčmaričina sestra je bila sama doma in imela vrata zaklenjena. Ko je slišala po vratih trkati, je vzela luč in šla odpirat. Waidinger je vstopil in ona mu je posvetila pod nos, katerega je skrival pod klobuk, ter mu rekla: „A ti, Miha, si!“ Ona je vrata zopet zaklenila in to je menda vzelo Miha pogum. Šla sta v sobo in dobil je naročen šnops. V nedeljo pred je prišel popoldne k neki vdovici z nožem v roki in brez klobuka v sobo. Vdovica je še pa čvrsta in napodila ga je, da je moral bežati bos in brez klobuka v šumo. Morilca do sedaj še niso dobili.

Neumni vrag. Iz Radgone se poroča: Tam v bližnji Ogerski deželi vjel se je vrag vsled svoje neumnosti v past, vjeli so ga in sedi danes namestu v peklju v ječi. Kako se je to zgodilo? Neka kmetica prejela je iz svojega rojstnega kraja od komitatne oblasti obvestilo, da ima dobiti tam nek denar, katera svota znaša 900 kron. Kmetica se je te nepričakovane vesti jako razveselila, ali v to veselje kapnila je kapljica pelinoveca. Ondotni občinski predstojnik toraj glavar občine, ki je imel to kmetico kot sprejemnico denarja, po predpisanem službenem potu obvestiti, sklenil je ta denar za sebe pridobiti. Načrt, kako bode to izvršil, bil je kmalu gotov. Po noči vstal je ta občinski glavar, namazal svoj obraz s sajami in se oblekel tako, da je izgledal kot hudič. Potem se je napotil k kmetici in nji povedal, da je odposlanec iz pekla, ter zahteval, da mu mora kmetica takoj izročiti denarje, ako pa denarja ne da, bode pa mogla iti z njim v pekel. Do smrti prestrašena žena je obžalovala, da denarja še ni vzdignila in je v dokaz tega pokazala „vragu“ poštno nakaz-

In zbrani možje so se še dolgo pogovarjali o marsičem. Zinili so mnogo pametnih besed, toda najbolj so povdarjali misel, da bi moral Odrešenik, če bi zopet prišel na svet, vzeti najprej v roke bič (gajzlo) in iz cerkev napoditi vse tiste pobeljene grobove, ki delajo z Njegovimi nebeškimi nauki navaden „kšeft“. Ko je še Kresnik razburjen zaklical: „Judovski hinavci so Kristusa samo jedenkrat križali, katoliški farizeji pa bi ga gotovo najmanj desetkrat na križ pribili, če bi se prikazal med njimi in jim očital njihovo ošabnost, njihovo grabežljivost, njihovo sovraštvo in druge pregrehe!“ začeli so Zagorčani zamišljeno odhajati.

Lahko si sami mislite, kako pametno vlada Kušak našo občino. Pravzaprav stori človek že smrti greh, če reče, da on županuje; najprimernejše se izrazi, ako pravi: „zagorski župan strelja kozlje.“ Da pišem resnico, naj vam dokažejo sledeče vrstice:

Kar prvi dan po izvolitvi je šel z doma. Neka-teri so mislili, da gre na kakšno božjo pot zahvaljevat se za doseženo župansko čast, toda stara Žagranka, ki nosi jajca, smetano in drugo tako drobnjavo v Maribor na prodaj, nam je povedala, da si je šel očale (špegle) kupovat. Z „Fihposom“ v žepu je vstopil pri velikem urarju v Gosposki ulici.

nico omenjene komitatne oblasti. Vrag se je nato srdito spačil in izjavil, da pride po denar prihodno noč, potem pa je zginil. Da bi telo in dušo rešila, hitela je žena takoj drugi dan na pošto po denar, to posebno iz tega vzroka, ker se za ta denar že sam poklenšček zanima. Na pošti pa, kjer se na tako samopridnost razumejo, dali so celi stvari drugo lice in so o tem vražjem prihodu obvestili žandarje. Žandarji skrili so se v hiši kmetice v neki kot in pričakovali vraga. Prišel je res v natančno napovedani uri; žandarji pa so ga zgrabili in spoznali v vragu — občinskega predstojnika dotične občine.

Ogenj. Dne 22. januarja t. l. ob dveh po noči nastal je pri posestniku Jožefu Stoperju v Oplotnici ogenj, kateri je vse posestvo Stoperjevo uničil. Goreti je začelo na škednju, kjer se je ogenj hitro razširil. Sumi se, da je ogenj nastal vsled neprevidnosti nekoga nepoznanca.

V svinjaku je zmrznil. Dne 21. januarja t. l. je zmrznil 55-letni težak Jurij Smole iz okraja Šmarje pri Jelšah v nekem svinjaku v Šmarjah. Našli so ga na pol nagega in brez vsakega sledu, da bi se zgodil kak zločin. Smole bil je alkoholist in je najbrž v pijanosti zaspal ter zmrznil.

Pes o kojem se je sumilo, da je stekel, je pred nekoliko dnevi v Ptuj napadel nekaj ljudi, med drugimi tudi neko deklo, na kar so ga v bližini pošte ustrelili. Pri preiskavi se je dognalo, da je bil pes popolnoma zdrav, pač pa zelo izstradan, ter je najbrž od lakote napadal ljudi.

Zgorela je dne 23. januarja t. l. v občini Jelovec-Makole posestnica Katarina Gobec. Ob 11. uri dopoldan omenjenega dne je nastal v leseni in s slamo kriti hiši omenjene posetsnice ogenj, kateri se je tako

„Dober dan očka! Kaj pa vi želite?“ pozdravi ga prijazni mojster.

„Prav močne špegle mi dajte!“ oglasi se Kušak!

Urar prinese takoj celo škatljo očal in jih začne na mizi razkladati in hvaliti.

Kušak si prve natakne na nos, potegne iz aržeta „Laž Dom“ in poskuša brati. Ker ni šlo, nataknil si je druge, a tudi s temi ni mogel čitati. Ljubeznjivi urar mu potem podaja očala za očalami, a nobena mu niso bila prav. Ko sta že vse pregledala, vpraša mojster nevoljno: „Oče, pa znate vi sploh brati?“

Kušak se jezno obregne: „Kaj mislite, da sem norec? Če bi brati znal, bi špeglov ne kupoval!“

Proti volitvi se ni nihče pritožil. Pametni možje so si mislili: ej, naj le županita fajmošter in Kušak! Bodeta vsaj spoznala, da se tudi z najbolj trdo glavo ne da zid predreti.

Ker ni bilo nobene pritožbe, je okrajno glavarstvo volitev potrdilo in povabilo novega župana in njegova svetovalca, naj pridejo k zaobljubi. Kušak je po glavarstvu postopal, ko petelin po gnoju. Komisar jim razloži njihove dolžnosti, potem storijo zaobljubo in nazadnje pomoli županu še neko pismo, da bi ga podpisal. Bahaču se je zdaj nos pobesil in

hitro razširil, da se Katarina Gobec ni mogla več rešiti. Njeno čisto sežgano truplo so po ognju našli in prepeljali v mrtvašnico pokopališča v Makolah. Zgorele so tudi štiri koze in več kokoši, ter vsa krma za živino. Poslopje bilo je pri zavarovalnici zoper ogenj v Gradcu zavarovano za 600 K, škoda pa znaša okola 2000 K.

Poročilo ptujskega sejma. Na mesečni živinski, konjski in svinjski sejem dne 4. februarja prignalo se je 67 konj, 672 komadov govedi in 324 komadov prašičev. Cene so bile dobre, blago se je prodalo lahko. Kmetje le priženite svoje blago sami na sejem, ker bode za svoje blago več dobili kakor pa če je prodajate prekupcem. Neki kmet je prodal na tem sejmu doma izrejeno svinjo za 270 kron. Prihodnji živinski sejem bode dne 18. februarja t. l.

Dopisi.

Od sv. Ruperta v Slov. Gor. Ni res, da sem dal postaviti hlev za živino na gričku tik zadnjih cerkvenih vrat, kjer je videti, da bi se gnojnica dol k cerkvi cedila, res pa je, da je cerkveni konkurenčni odbor dal postaviti župnijsko gospodarsko poslopje na primernem prostoru, kjer se gnojnica odtaka ravno na nasprotno stran cerkve. Ni res, da poštene hiše imenujem hudičeve hiše, ni res, da sem za sv. misijon pripravljaj neke moše s „hudiči, faloti“ i. t. d.; res pa je, da sem vse prav prijazno povabil, naj se udeležijo sv. misijona. Ni res, da sem klel in šinfal, mesto pridigoval in ni res, da ne bi hotel kdaj krstiti, češ je prepozno, ter da bi katera žena morala radi tega otroka nesti domov in drugi dan zopet prinesti. Ni res, da mož, ki je prišel po spovednika

začel se je izgovarjati, da ne zna pisati. Zato je komisar opomnil: „Če ne umete pisanja, se vam bode kot županu slabo godilo.“

„O, nič ne bo hudega,“ jame se župan izgovarjati, „gospod fajmošter in mežnar mi bosta ze pomagala.“

„Ali niste nič v šolo hodili?“ vpraša uradnik.

„Jaz sem samo z volami v šolo hodil“, blekne Kušak.

„Se vam pozna“, reče komisar in ga odpravi.

Čeravno se ni znal podpisati, ga vendar nič ni bolj razveselilo, če je našel svoje ime kje tiskano ali napisano.

Ko je stalo v „Fihposu“: „V Zagorju je bil izvoljen za župana katoliško-narodni in zavedni gospodar Juri Kušak. Slava vrlim volilcem!“ je od samega veselja skoraj znorel. Njegov sin mu je moral ta članek nad dvajsetkrat prebrati, in vsem znancem je ponosno kazal te lepe katoliške „cajtenge.“

Kjer je le mogel, dal je nabiti kakšno tablico, ki je nosila njegovo prečastito ime. Tako je dal na vratah v pokopališče pribiti napis, ki se je tako glasil: „Tukaj se smejo pokopavati le mrlič, ki živijo v tej občini. Juri Kušak, župan.“

Nekoč se je pritepel v naš kraj sumljiv pes in

svoji 20-letni deklici, ni našel pomoči, ker je Razgoznica precej daleč ali pa pot preslaba; res je pa da sem fantu, ki je prišel po spovednika, rekel, naj gre k sv. Barbari, ker gosp. kaplana ni bilo doma. Jaz pa sem se radi protina v kolenu desne noge komaj še po hiši premikal. Ni res, da sem izrazil besede: „Če temu kmetu prodamo posestvo, pa pride drug gospodar na nje.“ Ni res, da bi navadno svoji pridigi pravil: „Štajerca“ je hudič in kateri „Štajerca“ bere, je hudič;“ res pa je, da svarim pred slabimi knjigami in časopisi brez „hudiča“. Ni res, da računim za poroko 5 gld.; res pa je, da sem pri 171 porokah samo v dveh slučajih računil 5 gld. pri vseh drugih strankah manje, pri nekaterih celo nič. Ni res, da je pred kratkim kmet plačal za pogreb 202 kroni in seveda še nekaj helarjev; res pa je, da je kmet imel plačati za slovesen pogreb I. vrste 80 K; ker pa je kmet vpričo drugega kmeta rekel: „Gospod, le računite, kolikor hočete, saj se denarji tukaj in se ne ve, čegavi še bodo“, je sam plačal 100 K, površni dve kroni in še nekaj vinarjev pa je plačal pokopiču, kar sem združil zavoljo olajšave pri sodnji v en račun. Ni res, da je plačal celo za vodo, katero poškropi župnik po žepi, kadar gre k pelavanju, 25 krajcarjev; res pa je, da za tisto vodo nobena žena in nikdo drugi ni dal vinarja. — Župni urad sv. Rupert v Slov. Goricah, dne 12. prosinca 1903. Ivan Pajtlar, župnik.

(Opomba uredništva: Toraj gospod župnik, mi vam prav nič ne verjamemo, da bi ta „ni res“ bil resničen, kmetje si bodejo o tem že sami sodbo naredili. Pričakujemo o tej stvari do prihodnje številke našega dopisnika, da nam to stvar pojasni.)

Iz Moravce. Glede dopisa, katerega je priobčil

takoj smo dobili tablo z zapovedjo: „Tukaj ima zapor vsi psi Juri Kušak“. Neki hudomušnež pa po noči napisal za besedo „psi“ še besedico „in“. Zato je župan kaj pisano gledal, ko je nekdo drugo jutro za plotom zaklical: „Oča, bežite, šintar gre!“

Najbolj so se gospod Kušak repenčili pri vojaškem naboru (štelengi). Še celo major ni nosil svoje glave tako visoko kakor zagorski župan trdo buče. Seveda, treba se je bilo malo postaviti, da bode fanti, ki so na izbirk, doma lahko povedali, kakšen imeniten mož je vladar Zagorja.

K naboru je prišel tudi njegov najstarejši sin. Bil je to lep dečko, popolnoma podoben svoji blagim mamici. Zdravnik je krepkega fanta takoj potrdil pri njem stoječi major zapove, naj ga zapišejo konjikom.

Kušak ni nič vedel, kaj je govorila komisija, samo zijal je okrog. Zapazivši, da se pogovarja gospodje o njegovem sinu, vprašal je pisarja, kaj gospod „majur“ rekli.

Pisar mu pove, da so sina odbrali h konjikom. „Kaaaj, kam so ga dali?“ vpraša župan zopet. „H konjem pride“, mu pojasnuje pisar.

Tedaj pa naš župan urno vstane in glasno reče komisiji: „Lepo prosim, prečastiti gospodje, ne daj

v svojem umazanem predalu klerikalno mariborško glasilo iz našega kraja, sem primoran to-le odgovoriti: O ti čudni popotnik iz pekla, tvoja pota so pač dosti bolj čudna, nego so samega Boga. Od mlina pa proti tistemu imenitnemu trgovcu Štupica pa v pekel nesti turščino moko za žgance, to je res čudno in celo vrjetno, da jih že ni časa kuhati, kadar se od tam domov pride. Menda je tebe puščavnik k tistemu narodnemu trgovcu in tudi gostilničarju (!) žganje vleklo, ker nisi pozabil omeniti, da se tam tudi žganje toči. Pač ti puščavnik si premalo zvit in si se sam izdal s tem, da si pisal, da si šel proti Štupicu domov, ker mi rojeni Moravci predobro znamo, kje je tisti skrit kraj, kteremu se „pekel“ pravi. Mi vstajamo, a vas je strah, namreč vas klerikalce in klerikalne podrepnike, ker tisti časi so že popred minuli, kakor si ti bedasti dopisnik med nami začel prebivati in v tvoj rog, oziroma tvojih pristašev, nikdar trobili ne bomo, kar nas je naprednih prebivalcev mirnih „Moravec“. Kar pa se tiče mlinarja, pa ti povem tebi bedastemu dopisniku lažljivega „Gospodarja“, da je on dosti bolj značajan mož, kakor si ti in vsa tvoja druhal, in tudi ga ne bode ne ti, ne tvoji pomagači odvrnili, da nebi bral občekoristnega lista „Štajerca“, ker ima pač toliko samozavednosti, da ne bode šel tebe vprašat, kateri list si naj naroči in bere. Ako pa je komu rekel, da si naj list sam naroči, je storil celo prav, ker list „Štajerca“ prvič ni tako drag, da bi bilo vredno in potrebno, si ga izposojevati, drugič pa je s tem že na to deloval, da se list še bolj razširi, kar je celo hvalevredno. Tebi lažnjivi dopisnik pa zabičim, da nas ne zapeljuješ v gostilne še tako „narodnih“ gospodov, ker mi moravski posestniki imamo v svojih kletih pijačo in se nam nikakor lepo ne zdi posedanje

mojega sina h konjem, dajte ga rajši k volom, ker jih je bolj navajen!“

Glasen smeh zabuči po sobi. Zato ni slišal majorja, ki je opomnil: „Starega pa k oslom.“

S svojo neumnostjo in s svojim umazanim jezikom je še celo župnika, pred katerim se je drugače valjal po trebuhu, hudo razžalil. Nekoč ga je prišel fajmošter obiskat. Mati je hitro izvlekla iz zabele nekaj klobas, lepo pogrnila mizo, prinesla liter starega itd.

Ko sta se zagorska mogotca mastila s sočnatimi klobasami, prilezli so iz vseh kotov županovi otroci vohat prijetno dišečo svinjetino.

Zmanjkalo je mesa, pa tudi besede so pošle. Da bi jima ne bilo dolg čas, jel je župnik svojo verno ovco izpraševati, kaj bo iz njene mladine.

„Starejši dobi grunt“ začne praviti Kušak, „Miha bo mesar“. „Hm, mesar“, zamrmra božji namestnik.

„Mesar bo, mesar. Že zdaj pobije vsako malo žival, katero more dobiti.“

„Kaj hoče postati Jaka?“ vpraša gost dalje. Kušak ponižno odgovori: „Jaka bo ‚šuštar‘, ker hoče vsako raztrgano ‚švapo‘, (obutje) z drotom zašiti.“

„In kaj bi radi imeli iz Janeza?“ vpraša fajmošter s povzdignenim glasom.

po gostilnah. K sklepu ti priporočim, lažnjivi dopisnik, da plačaš eno sveto mašo na čast sv. Luciji, da te varuje oslepelosti, ker si že precej na očeh bolan, kar se na tem spozna, ker si tistega turka, kateri je na tabli naslikan na hiši gosp. Štupica, kako tobak prodaja, spoznal za sv. Blaža in se s tem izdal, da si slep in vsega obžalovanja vreden in to s tem bolj, ker turščine moke v naši fari ne dobiš, ker pri vsih mlinih se „Štajerc“ bere, ne samo pri omenjenem in boš moral bržčas od lakote umreti. Sz . . . i.

Iz Lembaha. Dragi čitatelji „Štajerca“, kakor se iz mnogih krajev izve, kako grozno so kmetje vkovani v klerikalne verige, tako se tudi godi pri nas v Lembahu. Toraj pa tudi naj pride nekaj enkrat iz tega kraja na beli dan! Tukaj smo mi stariši, kateri hočemo, da bi se naši otroci naučili nemškega in slovenskega jezika, prisiljeni pošiljati jih na primer iz Bistrice eno uro daleč mimo domače šole v Pekre, in to samo radi tega, ker se podučuje po klerikalnem uplivu samo slovenski jezik v naši domači šoli. To je jako žalostno za Lembaško okolico. Krivi so temu klerikalci, krivi pa tudi kmetje sami, in ti zadnji radi tega, ker ne stopijo temu klerikalnemu postopanju enkrat na prste. Zakaj pa so poprej učili dva jezika, ko so bili župniki, Herg, Fleck in učitelji Rošker, Cizelj in Birkmajer? Kmetje, vzdramite se enkrat iz spanja, ako si ne želite, da bi se vašim sinom enkrat prav hudo godilo na svetu, posebno pri vojaki. — V drugi številki klerikalnega mariborskega glasila se je bralo o kmetu Peršonu na Bistrici, da pošilja svoje otroke v Pekrsko šolo in da se še niso ničesar nemškega naučili. Jaz pa mislim, da se bodejo ti otroci gotovo več naučili, kakor tisti, katere gospod Godec pošilja v goščo — gobe iskat, ali pa ptičje gnezde razdirat.

„Vejo gospod, Janez pa mora postati župnik“, dé gospodar veselo.

Duhovnik ga po strani pogleda in reče: „Iz te moke pač menda ne bode nič kruha, ker se fant ne uči posebno rad. Kako ste prišli na to misel?“

Župan se je pri teh besedah neumno nasmejal in odgovoril: „O, pa še kakšno fejst glavo ima za ‚gospoda‘! Mrcina se že zdaj noče prekrižati, če mu ne dam poprej krajcar.“

Župniku je postalo vroče. Naenkrat se je spomnil, da še ni izmolil vseh molitvic in hitro jo je odkuril domu.

Enakih kozlarij bi vam lahko napisal celo kopo in trditi smem, da se nam bode vse smejalo, kakor „prleškim Lemberžanom“, če bode Kušak županil še tri leta.

Da se vam, dragi slovenski kmetje, ne bode godilo, kakor nam Zagorčanom, zato vas resno opominjam, da volite v prihodnjič le prave može, ne pa farovške in dohtarske kimoyce. Kmeta že itak preveč zaničujejo; zavoljo tega bi ne smel še sam pljuvati v lastno skledo, to se pravi: ne smel bi s svojo nevažnostjo in bojazljivostjo delati sramote svojemu častitljivemu stanu.

Jaz vprašam ptičjo varstveno društvo, kaj ono k temu poreče? Jaz mislim, da stariši pošiljajo otroke radi tega v šolo, da bi se tam česar naučili, pa ne, da bi se celi dan po gošči okoli klatili. Kaj poreče k temu c. kr. šolsko nadzorništvo? — Ako pa kmet ne zna nemški govoriti, temu ni nihče drugi kriv, kakor samo slovenske šole; kar se človek v mladosti ne nauči, tudi v starosti ne more znati. Da pa je pri nas posebno na slovensko-nemški meji potrebno znanje drugega deželnega jezika, naj dokaže samo to-le dejstvo: Ako bi na primer kmet hlapcu napisal slovensko spričevalo v službeno knjigo, ter bi si hlapec potem šel iskat službe proti Gradcu, sploh v nemške kraje, ga pobeden kmet noče sprejeti. Ali ni toraj pri nas neumno, da morajo naši otroci eno uro daleč mimo slovenske šole v nemško šole hoditi? Posebno, kadar je grdo deževno vreme in po zimi, ko zapada pri nas navadno jako visok sneg. Ako bi se pa v Lembaški šoli tudi nemški jezik učil, koliko bi si tedaj otroci pota prikrajšali, posebno, ker imajo nekteri samo par minut do domače šole; a so vendar prisiljeni tako daleč iti, ako se hočejo prepotrebne nemškega jezika naučiti. Vsaki kmet ni tako premožen, da bi mogel svoje otroke v mestne šole pošiljati, sploh ker imamo mi kmetje itak zadosti drugega plačevanja. Gospod učitelj, jaz Vas vprašam, zakaj pa vi nemško vedno govorite, ako tako strašno poduk v nemškem jeziku sovražite! Škoda, da ste vi tako dolgo po šolskih klopeh hlače trgali in vendar ne podučujete otrok niti ne toliko, da bi se lepo obnašali na ulici. Ako na cesti na primer srečajo kakega odraslega človeka, se mu na mesto, da bi ga pozdravili, samo smejijo v lice; da, večkrat se je pripetilo, da se ga zmerjali. Pekrska šola bode enkrat peti razredna šola, v Lembaški šoli pa znajo kaplanov teater imeti. Pekrska šola dobiva vedno več kmečkih otrok, v Lembahu pa šolarjev vedno zmanjkuje. Hvala Bogu, da se je začelo jasniati med našimi kmeti, Bog daj, da bi postalo še malo število naših zasleplencev vendarle enkrat pametno.

Kmet, opazovalec.

Hudinje pri Celju. Dragi „Štajerc“! Ko pregledujem in prebiram tvoj list, vidim, kako se bojuješ za nas uboge kmete. Radi tega se ti moram iz celega srca zahvaliti ne le za tvoje lepe pripovedi, temveč najbolj za tvoje dobre nauke, s katerimi nas podučuješ in za tvoj trud, saj si nam kmetom ž njim že dovolj pomagal. „Štajerc“, ti si nam luč, katera bi nam bila že pred mnogimi leti na Spodnjem Štajerskem potrebna, Bog daj, da bi nam svetila še mnogo, mnogo let! „Štajerc“, le tako vrlo naprej! — Kmet. (Opomba uredništva: Tako nam piše kmet poštenjak in mi ga zahvaljujemo za izkazano nam priznanje. Le tako naprej vrli naprednjak, vreme se bode zjasnilo!)

Razne stvari.

Molitev za župnika. Neka fara je imela čmernega in sitnega župnika. Bil je zelo neprijazen. Ob ne-

deljah popoldne je hodil v cerkev brevirit. Ob taki priliki je slišal neko babše, ki je glasno molila, naj bi ljubi Bog še mnogo let ohranil župnika. Cudeč se, je vprašal dobro ženko, zakaj mu želi še dolgo živeti? Babše mu ravnodušno odgovorila: „Pomnim že tri župnike. Prvi je bil siten, drugi sitnejši in vi ste najsitnejši. Iz tega sklepam, da bo vaš naslednik še sitnejši nego ste vi in zato molim, da bi vsaj vi še dolgo živeli.“

Kmečki raj. Lansko leto je bilo na Češkem dražbenim potom prodanih 2895 posestev v vrednosti 44,410,000 K.

Tele v postelji. Ribničani, ki prebivajo na Kranjskem, so znani celemu svetu po svoji „künšti“ in zato si tudi znajo pomagati ob vsaki priliki. Nov dokaz: V zadnjem času je bil hud mraz, in hlev pristnega Ribničana mu ni mogel zabraniti vstopa. Zgodilo se pa je, da je nekje krava teletila. Ljudje so se zbal, da ne bi tele zmrznilo, in vzeli so ga in prenesli v sobo in položili v posteljo in tele ni zmrznilo. Če so teletu tudi podložili „povšter“ in ga pokrili s „kovtrom“, tega pa še „Štajerc“ sam ne ve.

Kitajske zaroke. Kakor se Kitajci v vsem razločujejo od Evropejcev, imajo tudi posebne ceremonije pri zarokah. Zakonske zveze sklepajo posredovalci, in navadno nevesta sploh ne vidi svojega ženina poprej, kakor pri poroki. Takoj po zaroki si zaročenca menjata darila. Zaročenec pošlje svoji „izvoljenki“ svinjsko kračo, vrečo denarja, dve steklenici vina, dve raci, dva piščanca, dve okrašeni sveči. Zaročenka mu vrne darila, obdrži si le denar, eno raco, eno pišče in sveči, ki jih prižgo pri porodu prvega otroka. Na dan poroke se obleče nevesta v rudečo obleko z rudečim pajčolanom. To se zgodi, da gleda mlada žena ves svet v rožnati luči. Po poroki mora s svojim ženinom moliti prednike, potem pa ne sme cele tri dni niti govoriti, niti se smejati ali se jokati. In vendar ti zakoni, ki se ne sklepajo iz srčnega nagnenja, prav dobro „drže.“

Perzijske solze. V Perziji imajo vdove posebne steklenice, v katere nabirajo solze, da škrope ž njimi grobove svojih mož. Te steklenice postajajo vedno redkeje, kar dokazuje, da s civilizacijo ginevajo Perzijkam tudi solze. Največ solz se potoči ob obletnici smrti Hasana, vnuka Mohameda. Njegovo smrt obkavajo na najslovesnejši način. Deset dni traja to jokanje in joka vse povprek: otroci, žene in možje. Možje se bijejo s handžari (jako zakrivljene sablje) po golih prsih, da teče kri, in žene se pri tej priliki napolnijo svoje steklenice, da imajo solze pri vsakojaki moževi smrti.

Zunanje novice.

Bivši kaplan Anton Bezeljak v prisilni delavnici. Bivši kaplan v Št. Janžu na Dolenjskem, Anton Bezeljak, rojen 6. okt. 1866 v Črnem vrhu nad Idrijo, je bil pri okrajnem sodišču v Ljubljani zaradi prestopka goljufije in postopanja v enomesečen zapor obsojen, ob enem pa se je sodišče tudi izreklo, da je

dopuščeno, ga držati v prisilni delavnici. Zdravniki so Antona Bezeljaka preiskali in konstatirali, da je zdrav in za delo sposoben. Na podlagi izreka zdravnikov je potem deželna komisija odredila, da se je Anton Bezeljak oddal v prisilno delavnico.

Krivoprisežnik. Župnik v Galameru v Zgornji Italiji, don Picini je bil minoli teden pri porotnem sodišču v Aleksandriji obsojen na 6 mesecev ječe in 300 frankov globe, ker je pri neki pravdi po krivem prisegel.

Otroka nesel na sejem. V vasi Ratani pri Visokem v Bosni živi kmet, ki ga imenujejo zaradi velike revščine Sirotanovič. Ker ima verhu tega še mnogobrojno družino, hotel si jo je zmanjšati ter najprvo nesel najmlajšega otroka na sejem, da ga proda. Ko pa je na sejmišču vrečo odvil, našel je v njej otroka zadušenega.

Policaži — roparji. V Newyorku je hotela policija pokazati milijonarjem, kako slabo stražijo svoje premoženje. Policija je v ta namen vdrla istočasno v 40 hiš ter neopažena odnesla vrednosti na stotošče. O oropanih predmetih se je sestavil uradni zapisnik ter se pokaže okradenim.

Izobraženo opico imajo v nekem variete-gledališču v Londonu. Ista obeduje pri mizi, drži nož in vilice lepše kot marsikateri človek, prime na prav lep način kupico, se po pitju premišljeno obriše s servijeto, pomigne nataranju, ako česa želi, ter se poslovi od gostov, stisnivši jim roko.

Na grobu svoje žene je ustrelil v Vičavi pri Brnu krčmar Šarozic svojo 14-letno hčerko, potem pa še sebe.

Dvoboj z Dinamitom sta si izbrala dva Amerikanca. Po dvoboju so našli na bojišču od enega dvobojnika le klobuk, od drugega pa črevlja. —

Velika nesreča na železnici se je pripetila blizu Gravelanda v Ameriki. Dva osebna vlaka sta trčila skupaj ter se je užgalo 12 voz. Ponesrečilo je 50 oseb, mnogo jih je živih zgorelo, ker jih niso mogli rešiti iz gorečih vozov.

Gospodarske stvari.

Ali je bolje vinograd zasaditi s cepljenkami ali z divjaki. Mnogokrat se vinogradnik ne more odločiti, ali naj bi zasadil svoj na novo prekopani prostor s cepljenkami ali z necepljenimi trtami, t. j. s ključi ali s korenjaki, ki naj bi jih potem požlahtil, na stalnem mestu. V tem oziru za vsak slučaj primerno nasvetovati ni mogoče, kajti to, kateri način bi bil za dotični kraj najprimernejši, je odvisno od raznih okolščin, ki jih mora in more dotičnik sam najbolje preudariti. Kdor je več cepljenja trt in kdor ima cepiče žlahtnejših vrst nedaleč od svojega posestva in če njegov svet še ni preskušen glede ameriških podlog ter mu končno sredstva ne dopuščajo, da bi si omislil dragih cepljenk, ta stori gotovo najbolje, če posadi divjake ter jih potem v pravem času požlahti na mestu v vinogradu. V nasprotnem slučaju pa si lahko omisli cepljenih trt, ter v pravi razdalji (ne pod 1-20 m v

kvadratu (posadi naravnost v vinograd. Vendar smo pa mi bolj za sajenje ključev ali korenjakov in za njih cepljenje na stalnem mestu. To je gotovo najcenejši način obnove, posebno tam, kjer se lahko neguje zeleno cepljenje. Marsikdo misli, da s takim obnovenjem zaostane vse za eno leto; v resnici pa temu ni tako, izvzemši seveda, če so bile ameriške podloge slabe. Nasprotno, na mestu požlahtnjena trta rase v največ slučajih mnogo bolje od vsajene cepljenke. To je tudi naravno, kajti preden pride cepljenka v vinograd, je navadno že dvakrat ali celo trikrat presejena, in sicer prvič v trtnico kot ključ, drugič kot v roki cepljena bilfa in tretjič potem kot cepljenka v vinograd. Vsakemu pa je že iz prakse znano, da čim večkrat se kaka rastlina, bodisi trta, drevo ali tudi vrtna rastlina presaja, tem slabše rase, vsaj prvi čas, dokler se dobro ne okorenini, kajti pri vsaki presaditvi se nekaj tanjših korenin, posebno rosnih, ki so v začetku rasti najpotrebnejše, potrga ali poreže, in dokler se ne opravijo druge, se v rastlini ne vzbudi življenje. Odtod izvira, da enoletne dobro zrasle in okoreninjene, iz trtnice naročene cepljenke bolje uspevajo od dveletnih. Na stalno mesto v vinograd vsajen ameriški divjak se v dobri zemlji takoj v prvem letu dobro okorenini, in ker se pusti na mestu pri miru, prične zgodaj spomladi neovirano poganjati in ko pride čas zelene požlahtnitve, t. j. od druge polovice maja naprej (v prav gorkih krajih in kjer se prav nizko pri tleh požlahtnuje, še poprej), napravi že lep močen poganjek, ki se potem požlahtni v poljubni visokosti. Če se je cepič dobro prijel in če podloga dobro rase, požene cepič še v istem letu več metrov dolgo mladiko, ki prihodnje leto gotovo že zarodi, kar se pri sajenju na suho v roki požlahtnjenih in v trtnici vzgojenih cepljenk navadno ne dogaja. Tudi se pri trtah, požlahtnjenih na stalnem mestu na zeleno, hitreje doseže ono visokost, ki jo potrebujemo, da moremo rezati napence (šparone) in palce, da se grozdje ne valja po tleh. To se doseže že v 3. letu, dočim traja pri slabo rastoči, iz trtnice izvirajoči cepljenki 4 in več let, in razen tega se pri poslednji skrivi vse deblo, če se ne obrezuje vsako leto pravilno. Pri obrezovanju, če tudi le na dve ali tri očesa se mora vedno rezati tako, da pride ono oko, ki je namenjeno za podaljšanje poganjka v naslednjem letu nad lanskim obrezkom, t. j. da bo dotično oko raslo v nasprotni smeri od lanskega očesa; rezati je torej enako kakor pri obrezovanju drevesne voditeljice. Na ta način je mogoče, deblo lepo vzravnati. S temi vrsticami nismo imeli namena, svariti pred sajenjem cepljenk v vinograd, marveč smo hoteli le navesti nekatere napake takega prenavljanja ter nevedne in revne vinogradnike bolj sprijazniti s sajenjem ameriških podlog, kajti le na ta način bo mogoče priti do hitrejše obnove opustošenih vinogradov. Vinogradniki, ki so le na tuje delavske moči navezani, si bodo še vedno rajši omislili cepljenih trt, ker mnogim hodi to ceneje; mali vinogradnik bo pa pravilno ravnal, če omeji nakup in sajenje cepljenih trt, v kolikor jih potrebuje za plemo.

„Kmetovalec.“

Za kratek čas.

Zakaj so moški takšni? Dva mlada zakonca sta se pošteno skregala. Ko je zmanjkalo ženi »pridige«, začne možu sponašati: »Oj me uboge ženske! Možje ste pred ženitvijo pravi angelji, po poroki pa sami peklenščaki!« — Prav govoriš ljuba moja, odvrne jej mož, ker pred ženitvijo mislimo, da smo v nebesah, a po poroki spoznamo, da smo prišli v peklo.

Zvesta žena. Na smrtni postelji je rekel umirajoči mož svoji ženi: »Če imaš le malo ljubezni do mene, tedaj ne vzami po moji smrti mladega mesarja.« — »Le nič se ne boj in umri brez skrbi, jaz sem že peku obljubila, tolažila ga je ljubeznjiva ženka.

Koliko je božjih oseb? »Tedaj jutri se hočeta poročiti«, rekel je župnik nevesti in ženinu. »Toda prej morata dokazati, da znata nekaj krščanskega nauka. Koliko je Bogov?« — »Samo jeden Bog je«, odgovori hitro nevesta. — »Dobro! Koliko pa je božjih oseb?« vpraša fajmošter dalje. — Nevesta molči in dregne zamišljenega ženina, da bi jej pomagal. On se malo za ušesi popraska in potem reče: »Če muzikante prištejemo, jih bode ravno trideset.«

Zakaj so mu žene pomrle? Nek mož se je že četrtokrat ženil. Njegov prijatelj, ki je bival na zemlji se zmiraj s prvo družico, ga je vprašal: »Na kakšen način se pa znebiš žen tako hitro?« — Srečni ženin odvrne: »Jaz jim nisem nikdar ugovarjal in zato so se na tihem tako hudo jezile, da so umrle.«

Komu je ljubica podobna? Ponarejenemu denarju, ker ima človek velike sitnosti, če jih hoče menjati.

Čudne ženske. Reci deklici pipika in se ti bode nasmejala; reci pa ženi: kokoš, in se bo jezila. Imenuj mlado lepo žensko čarovnico (copernico), ki vse moške začara, (zacopra), in te bo vesela; ako pa imenuješ staro žensko copernico, tedaj postane neizrečeno huda. Če praviš deklici: mucika moja, ji bodeš zelo ustregel; poskusi pa reči stari ženi mačka in zgoditi se zna, da te iz jeze opraska.

Pisma uredništva.

Prevolje na Koroškem. »Škatla«. Poslali smo znamke nazaj, ker nam takih oznanil ni mogoče sprejeti. Z Bogom!

Mala Nedelja. Dragi nam, hvala za dopis, gospodarske stvari dobro došle!

Možgance. Gospod L . . . ! Še ni dognano, dotično po pošti.

Karčovina. Ni mogoče priti, pridite k nam!

Ptujska gora. Dopis prihodnjič. Čudno ravnanje vaših klerikalnih podreptnikov je res potreba dobro pokračiti, ker komaj so se tamkajšne razmere nekoliko ublažile, pa že zopet črni klerikalni hinavci podpihujejo ogenj.

Loterijske številke.

Trst, dne 24. januarja: 68, 1, 38, 85, 58.
Gradec, dne 31. januarja: 29, 18, 35, 42, 17.

Opekarskega polirja

sprejme v službo Janez Brišnik v Ojstrovski vasi, pošta Sv. Juri ob Taboru v Savinjski dolini. Opeke (cigla) se izdelata na leto okoli stotisoč.

811

Hans Wouk

vinski trgovec

v Poljčanah na kolodvoru (banhofu)

naznanja slavnemu občinstvu, posebno kmetovalcem in posestnikom, da je z dne 1. okt. otvoril v svoji hiši

trgovino z mešanim blagom.

Ima vsakovrstno špecerijsko, sukneno, platneno in galanterijsko blago ter železnino v obilni zalogi.

Blago je popolnoma novo in frišno ter se dobiva vse po najnižjih cenah.

Kupnje tudi jajca in vsakovrstne druge poljske pridelke po najboljših cenah.

Na obilno prodajo in kupovanje se priporoča

810

Hans Wouk.

Franz Schosteritsch

Ustanovljeno 1803.

pri sv. Vidu niže Ptuja.

Ustanovljeno 1803.

Trgovina špecerijskega, železnega, manufakturskega blaga in deželni pridelkov.

Zaloga najfinejše parne moke.

Kupuje vedno

jajce, maslo, puter, erešnje, višje, hruške, marulice, slive, breskve, jabolke, grozdje, kostanje, orehe, jedilne gobe, krompir, fižol, čebul, česenj, zrnje, hren, murke, strd, kuretno, skafe, itd. po najvišji ceni.

Zamenjevajo se razne vrste zrnja za moko.

Prodaja tudi

zamet, špeh, žito, koruzo, repno, laneno, runkelno in detelno semen, rafijo, galicijo, žveplo, najboljšo gumo za cepljenje trsja, različno železo za voze, pluge in gatre, nareto oblačilo, koce, odeje, strozoke, belo in plavo platno, druk, zajg, furo, parhent i. t. d. po najnižji ceni.

Toči se tudi dobro pivo, domače žganje, vino in tukla.

Zaloga vsake vrste travnih, vrtnih in poljskih semenov od že posod sloveče firme ED. MAUTHNER, Budapest.

808

Vino domačega pridelka za krčmarje liter po 15 do 20 kr.

Najizvrstnejše in najboljše tamburlice (glasbeno orodje) izdeluje in razpošilja

prva sisečka tovarna tamburic

J. Stjepušin

Sisek (Hrvaško).

728

Ta tovarna je bila odlikovana na Pariški razstavi leta 1900 in na Milenijski razstavi leta 1896.

Razven vsega glasbenega orodja so tudi vsakovrstne sekirice (note) za različne instrumente v zalogi. Priporočajo se izvrstne gosli, citre, kitare, mandoline, harmonike in okarine. Za vsaki instrument se jamči.

Veliki cenik (Preisakurant) s slikami se pošlje na zahtevanje zastoj.

Allein echter Balsam
aus der Schutzengel-Apothek
des
A. Thierry in Preßburg
bei Röhlich-Sauerbrunn.

Pri slabem prebavljanju in njegovimi postranskimi posledicami, kakor pri kolcanju, pri zgagi, pri napenjanju želodca in sploh, ako se v človeku preobilo napravi kisline; ako ima čut, kakor da bi bil preveč napolnjen itd., se naj vzame na en kosček sladkorja 20 do 40 kapljic

A. Thierry-jevega balzama.

S tem se doseže, da takoj nehajo bolečine, da se ukrepi želodec in poneha kašelj. Ta balzam je tudi za zunanjo porabo ter vpliva na rane tako, da kmalu zacelijo in več ne skelijo.

Posebno naj se pazi na zeleno, v vseh državah zaznamovano varstveno znamko (marko) nuno in na zavitek, v katerega so vtisnjene besede Ich dien. Brez teh znamenj naj se vsako drugo tako zdravilo kot nepravno ne sprejme.

Dobiva se ta balzam po pošti (frankirano) brez vsakih drugih stroškov, in sicer 12 malih ali pa 6 večjih steklenic za 4 krone, katere se morajo prej poslati.

Naslov je: Apotekar Thierry (Adolf), lekarna pri angelju varuhu v Pregradi pri Rogaški-Slatini.

A. Thierry-jevo pristno centifolijeno vlačilno mazilo je najkrepkejšo vlačilno mazilo, katero s tem, da povzroči temeljito čiščenje, bolečine olajšuje in to še pri tako zastarelih ranah. To mazilo odstrani skoz omehčanje v rani se nahajajoča tuja telesa vsake vrste. S pošto 2 lončka 3 korne 50 vinarjev.

Apotekar Thierry (Adolf), lekarna pri angelju varuhu v Pregradi pri Rogaški-Slatini.

Ogiblje naj se ponarejenja in pazi na gornjo na vsakem lončku vžgano varstveno znamko in firmo.

745

Josef Pirich mlajši

usnar v Ptuj št. 2 pri mostu

naznanja, da kupuje goveje, svinjske, konjske in telečje kože po najvišjih cenah.

Izdeluje vsakovrstne kože po najnovejši stroki in najceneje.

Priporoča svojo bogato zalogo domačega, vsakovrstnega usnja in drugih potrebščin za čevljarje na drobno in debelo. Pisma naročila se izvršijo točno.

Kdor poskusi pri meni kupiti enkrat, kupil bode rad večkrat.

776

Razglas.

Od dne 2. do 14. marca se bodeta vršila na deželni sadje- in vinorejski šoli v Mariboru sledeča učna tečaja:

1. Učni tečaj za vino- in sadjerejo vsem tistim v poduk, kateri imajo vinograde in sadunosnike ali pa, kateri se zanimajo za to stroko deželnih pridelkov.

2. Učni tečaj za viničarje, sadjarje in cestarje.

V prvem tečaju se bode najvažnejše iz omenjenih strok poljedeljstva po sedaj-nih skušnjah teoretično in praktično podučevalo.

Drugi tečaj je namenjen najbolj praktični izobražbi viničarjev in sadarjev.

Poduka se sme vdeležiti v prvem, toraj vino- in sadjarskem tečaju, z učitelji vred, katere pošlje c. kr. deželno šolsko nadzorstvo, 40, v drugem, toraj v viničarskem in sadjarskem tečaju, pa 20 oseb.

Prosilci za vdeležbo v viničarskem in sadjarskem tečaju dobijo, kolikor to pripuščajo sredstva, podporo in sicer siromaški posestniki, ali pa njih sini in viničarji. Da so vredni te podpore, morajo dokazati s spričevalom, potrjenim od občinskega predstojništva.

Teoretični poduk se začne dne 2. marca ob 9. uri. Vsi tisti, ki se hočejo vdeležiti viničarskega ali sadjarskega poduka, morajo ravno isti dan ob 8. uri biti pri sadje- in vinorejski šoli v Mariboru.

Kdor se hoče vdeležiti prvega ali drugega tečaja, mora prinesiti s seboj trsne škarje in nož za cepiti. Ako teh dveh reči nima, jih tudi lahko kupi pri ravnateljstvu.

Javiti (oglasiti) se je do 15. februarja.

Ravnateljstvo deželne sadje- in vinorejske šole v Mariboru.

797

Hiša v Zaverču št. 16

ki stoji tik okrajne ceste in je pripravna za kakega penzionista ali rokodelca, se z vrtom za zelenjavo in sadonosnikom iz proste roke pod prav ugodnimi pogoji proda. Polovica kupnine ostane lahko vknjižena. Ta hiša prodajala se bode dne 29. marca t. l. tudi na prostovoljni dražbi na licu mesta. Pojasnila daje lastnik Freiensfeld, Freudenbergerstrasse št. 12 v Celovcu.

793

Časnik „Štajerc“

zastopa kmečke koristi in prinaša najnovejše novice ter šaljive pripovedi, velja za celo leto s poštino vred **1 goldinar** ali 2 K.

Naroči se na ta časnik lahko z vsakim dnevom. Naročnina poslati je naprej z natančnim naslovom. Na samo naročilo brez denarja, se časnik ne pošlje.

Kdor nam pošlje kakšen dopis, naj pridene svoje ime na poseben listek. Imena seveda ne izdamo.

Ker „Štajerca“ čita najmanj 200 tisoč ljudij, se opozarjajo vsi tisti, ki imajo kaj za prodati ali kupiti, kaj za v najem dati, iščejo kake službe, ali sploh imajo kaj po časnikih naznaniti, naj se blagovolijo zaupno obrniti na list „Štajerc“. Cene so jako nizke. Za manj kot eno krono se oznanila ne sprejemajo. Pri oznanilu ene krone piše se lahko 30 do 40 besed.

Oženjen, soliden majar

kateri je tudi izvežban v obdelovanju ameriških trtnih nasadov, se sprejme pri **W. Blanke-ju v Ptuj**, Glavni trg št. 6.

Učenec

iz boljše hiše se sprejme pri **Gertrud Spružina**, mehanična delavnica za popravila v **Ptju**, Farbarske ulice št. 7. 804

Dobro znana kolarska obrt

se proda zaradi bolezni prav po ceni. K obrti spada hiša z dvema sobama in kuhinjo. Zraven hiše je vrt, nekaj vinskih trt in sadnega drevja. Hiša se proda lahko tudi brez obrti, ker je pripravna tudi za kakšno drugo obrt. Ponudbe je poslati pod naslovom: **Janez Mažoh**, kolarski mojster v **Polčanah**. 779

Kranjski redilni prašek za prašiče.

Spodaj podpisani uljudno naznanja, da tudi on prodaja **Trnkocyjev kranjski redilni prašek za prašiče**, kate-rega firma **Trnkocy** v tem listu na drugem mestu oznanja.

H. Mauretter v Ptju.

Proda se posestvo.

Pri neki večji fari na Spodnjem Štajerskem prav blizu cerkve in velike grajsčine ter petrazredne šole, kjer je železnična postaja in pošta,

se proda enonadstropna hiša

z mnogimi poslopji, v kateri se nahaja gostilna s prodajo žganja na drobno, prodaja pive, trafika, prenočišče za tujce. Vse te obrti uspevajo dobro. Pripravno je za kramarijo, pekarijo, mesarijo. V hiši je kuhinja za prekajanje mesa. Zraven spada 11 oralov (johov) zemljišča, med tem je 6 oralov travnikov, njiv, sadovnjaka in vrta za zelenjavo. Vse to se proda iz proste roke. 8000 gold. lahko ostane intabuliranih. Naslov pove upravništvo „Štajerca“. 806

Odvetnik dr. Oskar Orose

dovoljuje si slavnemu občinstvu naznaniti, da se dne 1. februarja 1903 s svojim dosedanjim sodn-gom, gospodom odvetnikom dr. Julijus Feldbach-om v Mariboru razdružil in odprl svojo

odvetniško pisarno

dne 1. februarja 1903 v Mariboru **Mariengasse št. 10**, nasproti sodiščnemu poslopju.

Svarilo!

Naznanjam slavnemu občinstvu v Ptju in v okolici, da se **I. ptjujska mehanična delavnica za popravil-šivalnih strojev, bicikelnov, glasbenih avtomatov in hišnih telegrafov ter delavnica za poniklanje** nahaja več v Poštnih ulicah (Postgasse) št. 14, tudi ne več Florijanskem trgu, ampak

v **Barvarskih ulicah (Färbergasse) št.**

Vsakovrstni deli za šivalne stroje se dobijo po najniž cenah.

Spoštovanjem **Gertrud Spružina**.

Mlin

upravništvo „Štajerca“.

s štirimi tečaji, stopami za in prešo za olje se da v naj do 15. marca ali 1. aprila. Kave je potreba 200 gold. Naslov po-

Franc Schütz pri Sv. Trojici v Slov. gor.

zastopnik najboljše fabrike za stroje

Ph. Mayfarth-a iz Dunaja

prodaja

mlatilnice, slamoreznice, stroje za jabolke mleti ter sdloh vsakovrstne stroje.

Stroji se lahko tudi pri njem ogledajo in se lahko plačujejo na obroke (rate). Blago je vso zanesljivo. Pogoji so zelo ugodni.

781

Lepa enonadstropna hiša za trgovino

v kateri se nahaja špecerijska trgovina in gostilna in h kateri spadata dva vrta za zelenjavo in eden za sprehajati ter stavbeni prostori. Vse to leži ob veiki prometni cesti prav blizu Maribora; je lep razgled in tudi pripravo za kakega penzionista. Proda se za 14.000 gld. Dohodki najemnine znašajo 1040 gld. 5 do 6000 gld. se mora plačati takoj, drugo lahko ostane vknjiženo. Natančneje se zve v Pöberscherstrasse št. 46 v Mariboru. 789

Posestvo.

Za 600 gld. proda se hiša s stanovanjem, kuhinjo, kletjo, hlevom in drugimi pritliklinami. Njiv je 3 orale in se lahko redi par glav živine. Več pove Jurij Vindiš v Gornji Pristavi št. 45, pošta Št. Vid pri Ptuj. 791

Lep vinograd je na prodajo

v Zavrčah na Štajerskem. Vinograd ima veliko gospodsko hišo (3 sobe, kuhinjo, zidano prešo, klet s sodi vred). K temu spada tudi viničarsko poslopje in zidani hlev. Vinograd je obrnjen proti jugu in meri 3 1/2 orala (johov). K posestvu tudi spada 1 oralo sadunosnika in gozd, ki meri 1 1/4 orala. Omeniti še je jako lepi umetni vrt. Naslov pove „Štajerc“ pod številom 773. 773

Posestvo s hišo

in z gospodarkim poslopjem, deset minut oddaljeno od Smarja pri Jelšah, ki obstoji iz njiv, travnikov, gozda in nekaj vinograda, meri okoli 9 oralov, se po jako ugodni ceni proda. Lega lepa in se še ravno sedaj blizu železnice gradi. Vprašati je pri posestniku J. M. Rečiška vas na Paki, Savinska Dolina. 790

Šafar

783

ki se dobro razume na vinogradstvo, poljedelstvo in živinorejo, se sprejme v službo pri Ed. Suppanz-u v Pristovi pri Polčanah.

Učenec

za večjo trgovino z mešanim blagom na deželi (kraj z industrijo), se sprejme v učenje. Prednost imajo dečki učiteljev in sploh uradnikov. Naslov pove upravništvo „Štajerca“. 786

Močen učenec

z dobro šolsko izobrazbo, zmožen obeh deželnih jezikov, se takoj sprejme v trgovino z manufakturnim in mešanim blagom pri Franc Kraut-u v Pliberku (Bleiburg) na Koroškem. 784

Iščem majarja

in sicer dve moške in dve ženske moči. Plača se po dogovoru. Franc Bajt, posestnik v Rošpahu pri Mariboru. 803

Malo posestvo

se takoj proda pod roko. Na posestvu stoji mala hiša in sicer tik glavne ceste. Hiša ima dve izbi, kuhinjo, klet in čumnato. Hiše se drži hlev za kravo in za svinje. Tik hiše je lepi sadonosnik, nasajen z najboljšim sadjem. Naslov pove uredništvo „Štajerca“ pod številom 800. 800

Trgovski pomočnik

išče službe v mešani trgovini. Naslov pove upravništvo „Štajerca“. 801

Dobro idoča

802 trgovina

z mešanim blagom v lepem trgu na Spodnjem Štajerskem se zaradi bolezni da takoj v najem. Kje pove upravništvo „Štajerca“.

Veliko presenečenje!

Še nikoli take prilžnosti.

500 kosov za samo 1 gld. 80 kr.

Ena krasno pozlačena, 36 ur tekoča, precis. anker-ura s sekundnim kazalom, ki natančno kaže in za katero se jamči 3 leta, 1 mod. kravata za gospode, 3 fine žepne rute, 1 prstan za gospode z imit. žlahtnim kamenom. 1 nastavek za smodke, 1 eleg. broša za dame, 1 lepo žepno zrcalo, 1 usnjati mošnjiček za denar, 1 žepni nožič, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za na prsa; vse iz double-zlata s patentovano zapono 1 lepi album s 36 slikami, 6 komadov smeh vzbujajočih predmetov za mlade in stare, 1 jako koristno navodilo za zlaganje pisem, 20 pisarniških predmetov in še 400 različnih predmetov, ki so jako potrebni. To vse skupaj z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, velja samo 1 gld. 80 kr. Razpošilja se proti povzetju ali če se denar pošlje naprej skozi Dunajsko razpošiljalnico

Ch. Jungwirth, Krakau f/14.

NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Štajerčeva prošnja.

Vsaakega tistega našega naročnika, kateri se iz enega kraja preseli v drugi kraj in nam piše, da mu naj njegov naslov (atres) predručimo, uljudno prosimo, da vsak tak naročnik, kateri želi, da se mu naš list pošilja v drugi kraj, zapiše poleg novega naslova (atresa) tudi ravno tisti naslov, pod katerim je naš časnik poprej dobival; tisti, ki imajo na svojih naslovih na desni strani tudi našo številko natisnjeno, naj tudi tisto število zapišejo. To zato, da gre delo hitreje izpod rok in da se ne prigodijo nikake pomote. Dobro je tudi, da vsak novi naročnik zapiše tudi hišno številko. Kdor se čisto na novo naroči, to je tisti, kateri „Štajerca“ od nas po pošti še ni prejemal, vsaki tisti naj zapiše na odrezek denarne nakaznice (postanwajzunge), ki se nahaja na levi strani: „Sem čisto novi naročnik“. Kdor pa nam pošlje denar po poštne čeku, in hoče naročnino ponoviti, naj zapiše na sredini čeka, to je nad besedami

Erlagschein — Položnica

te-le besede: „Ponovim naročnino“ ali pa samo število, katero ima na svojem naslovu. Seveda se mora takoj spodaj pod temi besedami zapisati znesek, katerega pošlje in pa ravno takšen naslov (atres). kakoršnega dobiva od nas pisanega ali tiskanega. Ako nam pa kak čisto novi naročnik pošlje naročnino tudi po poštne čeku, katerega je od kakega svojega prijatelja dobil, in bi se rad čisto na novo naročil, tisti naj tudi ravno tam zapiše besede „čisto novi naročnik.“

Vinogradniški šafar

ki se dobro razume na nove vinogradniške nasade, posebno pri nasajenju trt na mero, pri graditvi vodenih potov, se sprejme v službo.

Ponudbe naj se pošljejo grajščinskemu oskrbništvu Dornava, pošta Možganjci pri Ptuj. 795

Kako vpliva Barthelno klajno apno ?

Dva soseda Jaka in Juri sta kupila na sejmu vsaki eno nosečo (brejo) svinjo. Jaketova svinja je povrgla 5 lepih prascev. Ravno tisti dan povrže Jurijeva svinja tudi lepih 5 prascev. Sedaj pa si ogledimo, kako so se ti prasci redili, kako so rastle in kateri od obeh sosedov je bil bolj pameten, Jaka ali Juri.

Jaka je bral, kako dobro je, ako se krmi svinjam Barthelno klajno apno, a ni ga hotel kupiti, ker je mislil, da ni res, da bi klajno apno kaj pomagalo.

Brez klajnega apna žrejo pri Jaketu prasci jako slabo, zaostajajo v rasti, dobijo večkrat drisko in v 8 tednih sta mu dva poginila.

Ko je preteklo 9 mesecev, je prišel k Jaku mesar. Komaj da je zagledal njegove svinje, je takoj odbežal.

Poduk:

Kdor hoče, da bodejo njegove svinje hitro rastle in postale debele, ta mora primešati k svinjski hrani Barthelno klajno apno.

Poduk in popis zastonj pri

Juri je bil bolj pameten, takoj je naročil Barthelno klajno apno in je dal v začetku vsak dan polovico male žlice (take žlice, ki se rabijo navadno za kavo), klajnega apna, potem pa tako žlico polno vsakemu prasetu.

Pri Juriju je ravno narobe: Takih prascev še nikdar ni imel. In kaj ga je to stalo: Samo 4 krone za 10 kil Barthelnevega klajnega apna.

Pri Juriju se je mesar samo nasmejal in takoj je bila kupčija gotova.

5 kil tega koristnega apna velja (od Dunaja) samo 2 K. 50 kil 12 K.

Dopisuje se slovenski!

Mihalju Barthel-nu in dr., Dunaj. X., Keplergasse Nr. 20.

Morostno steljo

prodaja

(Torfstreu)

Adolf Sellinschegg

v Ptuj.

763

Črevljarjem

Priporočava fini žamet

(Schuhsamt), lastin in vse

kar rabi čevljar za izdelo-

vanje finega, pa tudi močnega in trpežnega obuvala.

Cena jako nizka, blago dobro.

Brata Slawitsch, Ptuj.

705

Priporočam razun mojega špecerij-
skega, materijalnega in barvnega blaga:

Ogersko melo po 11, 12, 13, 14, 15, kr., vajn-
perle, rozine, fige, rožiče in kvas. Vsakovrstne
dišave (gvice), salpeter, smolo. Špeh, svinjsko
mast, maslo, švicarski sir, sol, in harinke. Riž
po 10, 12, 14, 16, 18, 20. kr. Kavo po 1 gl.,
1 gl. 20, 1 gl. 40, 1 gl. 60, 1 gl. 80. Sladkor v
grudah, kockah in zdrobljen. Spiritus za goreti,
za žganje in jesih delati. Mast za čevlje mazati
in mast za vozove. Vsakovrstne farbe, firnež ter-
pentin, in vsakovrstno blago najboljše vrste in
po najnižjih cenah.

Jos. Kasimir v Ptuj

poleg „Štajerca“, kjer je bila poprej moja
trafika.

707

Brata Slawitsch

v Ptuj

priporočata izvrstne šivalne stroje

(Nähmaschinen) po sledeči ceni:

Singer A . . . 70 K — h

Singer Medium 90 „ — „

Singer Titania 120 „ — „

Ringschifchen . 140 „ — „

Ringschifchen za

krojače . . 180 „ — „

Minerva A 100 „ — „

Minerva C za krojače in čevljarje . . . 160 „ — „

Howe C za krojače in čevljarje . . . 90 „ — „

Cylinder Elastik za čevljarje 180 „ — „

Oeli (Bestandtheile) za vsakovrstne stroje. Cene po
pogodbi na obroke (rate). Cenik brezplačno. 765

mestna hranilnica v Celji.

1. Celjska mestna hranilnica nahaja se v last-
nem zavodnem poslopu, Ringstrasse šte. 18.
2. Hranilni vložki obrestujejo se s 4%, nimi
obrestni; rentni davek trpi hranilnica. Stanje vlož-
kov znašalo je koncem leta K 8.888.560-42.
3. Posojila na hipoteke se s 5%, nimi, me-
nična posojila s 5 1/2%, nimi in zastavna posojila
proti 5% nimi obrestni oddajajo.
4. Hranilnica daja v najem železne blagajnične
predale pod zaklepom najemnika in pod sozaporom
hranilnice v varno shranjenje vrednostnih papirjev;
prevzame tudi odprte depote.
5. Vplačila v Celjsko mestno hranilnico zamo-
rejo se tudi potom vložnega lista ali čeka poštne
hranilnice na račun šte. 807-870 izvršiti. Vložnice
se oddajajo na zahtevanje.
6. Podružni zavod in Giro-Cento avstr. oger-
ske banke.
7. Kreditno in posojilno društvo „Celjske
mestne hranilnice“ daja menična posojila proti
5 1/2% nimi obrestni.
8. Uradne ure za stranke se ob delavnikih
od 9—12 ure dopoldne določene do preklica.

Ravnateljstvo.

4 pari čevljev za samo 2 gl. 50 kr.

se pošljejo le zaradi nakupa velike množine za tako nizko ceno.
1 par moških, 1 par ženskih čevljev, rujavih za vezati, z močnimi
zbitimi podplati, najnovejše oblike; dalje 1 par moških in en
par ženskih modnih čevljev z obšivom, elegantni in lahki. Vsi
4 pari za 2 gl. 50 kr. Pri naročilu zadostuje dolgost. Pošilja se
proti poštenu povzetju. Zaloga čevljev

Jungwirth, Krakov 21. Poštni predal 29.

Neugajajoče se vzame takoj nazaj.

462

Pristni srebrni močni poročni prstani

z vrezanim imenom, eden komad od 40 krajcarjev
višje; kakor tudi

lepi beli nikelnasti poročni prstani

eden komad od 10 krajcarjev višje, se dobijo po naj-
nižjih cenah samo pri izdelovalcu

Jos. Gspaltl

zlatar in srebrar v Ptuj.

588

Dr. August plem. Plachki

naznanja s tem uljudno, da je prevzel

**odvetniško
pisarno**

gospoda

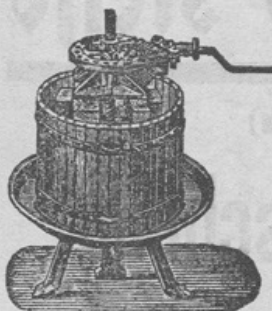
dr. Ambrositscha v Ptuj

nasproti nove pošte.

766

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje
z mešalom za mešanino iz bakra in vapo-
tako, da se najedenkrat na dve cevi brizga

brizgalnice (strealjke) za sadjini
drevje z natanko nanjeren
petrolmešanico,

svetilnice na acetilen,
da se ulove leteči brošči

hidravlične stiskalnice za vino
stiskalnice za vino in ovojče s diferencialnim
pritiskom

stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mline za grozdje,
nove priprave proti perono-
spori in za žvepljenje,

sesalke za vino, cevi za vino,
kakor tudi vse druge stroje za polje-
delstvo, kot

zbivalnike (trieure), mlatilnice,
vitale (gepel) i. t. d.

razpošilja kot specialitete po najnižjih
tovarniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ

768

II., Praterstrasse 49.

Cenilniki zastoj in franko.

Dopisuje se v vsih jezikih.

Hranilnica (Sparkassa)

vlad. državnega mesta

Ptuj

Vstanovljena
leta

1862.

Čekovnemu ra-
čunu št. 808051
pri c. kr. poš-
tuo-hranilničnem
uradu.

Mestni de-
narni zavod.

Giro konto pri
podružnici avst.
ogersk. banke
v Gradcu.

Uradne ure
za poslovanje s
strankami ob de-
lavnih od
8—12 ure.

Občanje z
avst. ogersko
banko.

priporoča se glede vsa-

kega med hranilnične zadeve spada-

jočega posredovanja, istotako tudi za posredo-

vanje vsakoršnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno

vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo.

Prosim, pridite gledati !!
Prosim, poskusite !!

Občinska hranilnica v Ormoži

(Gemeinde-Sparkasse in Friedau)
obrestnje vloge po 4 $\frac{1}{2}$ % in jih sprejema

vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne in vsako nedeljo od 9. do 11 ure dopoldne.

Obresti se pripisujejo polletno h kapitalu, ter plačuje rentni davek hranilnica sama in ga ne odtegne vlagateljem, tako, da dobijo isti popolnoma 4 $\frac{1}{2}$ % obresti.

656

Ravnateljstvo.

Karl Penteker

urar, srebrar in zlatar 598
glavni trg št. 1 Ptuj glavni trg št. 1
tik mesarja gospoda Luttenberger-ja
priporoča svoje

ure, prstane, veri-
žice za ure in uhane.

Vse po najnižji ceni.

Za vse ure se jamči. Švicarske
žepne ure iz nikelnja za

tri goldinarje in dražje. Srebrne žepne ure od 4 gold. 50 kr. naprej. Budilnice za 1 gold. 50 kr. in više. Vsa popravila se točno in hitro izvršijo in se za nje jamči.

Opozarjam še mojo bogato zalogo uhanov in prstanov iz srebra, zlata in drugih kovin. Srebrni prstani za zaročence od 40 kr. naprej.

Vsakovrstno prekajeno (zelhano)
meso, najfinejše klobase

vedno svežno (frišno) blago, priporoča po naj-
nižji ceni

J. Luttenberger

mesar v Ptuj.

Zunajna naročila odpravijo se
vestno in hitro!

585

Kranjski prašičji redilni prašek.

Cenjeni gospod! Moje svinje niso žrle in so bile mršave. Slučajno dobil sem od nekega mojih ljudi za poskušnjo en zavitek prasičjega redilnega praška; in čuditi se je, jaz svojim svinjam ne morem od tega časa zadosti s krmo postreči, tako hlastno žrejo in se jako debelijo. To je povzročil ta izvrsten redilni prašek, katerega iz hvaležnosti vsakomur najtopleje priporočam. Prosim da mi takoj pošljete po pošti 5 zavitkov takega redilnega praška.

S spoštovanjem

31./10. 1901. Jožef Englisch, železniški mojster, Belišče v Slavoniji.

Ta prepis se popolnoma tako glasi kakor original, pisan na dopisnici, katera je markiranana s 4 filari in z 2 vinarskima markama. Ljubljana. 3./10. Spoštovanjem Ivan Plantan, c. kr. notar.

Pri zdravih svinjah, so li iste stare ali mlade, zadostuje en zavitek doktor pl. Crnkoczy-jevega prasičjega redilnega praška za 50 vinarjev, da postanejo mesnate, debele in mastne. Meso postane tudi okusnejše. Pet takih zavitkov velja samo 2 kroni.

Dobiva se v vseh trgovinah, ako pa ne, pa po pošti Naslov se glasi:

Lekarna Trnkoczy v Ljubljani, Kranjsko. 691

Pri tej se tudi dobiva: dr. pl.

Trnkoczyja balzam (že 30 let svetovnozan). 1 stekl. 20 h, 12 steklenic

2 kroni, 24 stekl. 4 krone prosto poštnine, 6 ducatov samo 10 kron, poštnine prosto.

— Izborne želodečne kapljice

(enake prejšnjim Marijacejskim

kapljicam, želodčnemu grenkemu likerju, zeliščnemu vinu i. t. d.) 1 stekl. 40 h, 6 stekl. 2 kroni.

— Pilne odvajalne, želodec čisteče. 1 škatla 42 h, 6 škatel

2-10 kron. — Kašljev, pljučni in prsni sok ali zeliščni sirup.

1 stekl. 1-12 kron, 6 stekl. 5 kron. — Drgnilni, udov in protinski cvet. 1 stekl. 1 krono, 6 stekl. 4-50 kron.

— Tinktura zoper kurja očesa. 1 šekl. 80 h, 6 stekl. 3-50 kron.

— Raztvarjajoči čistilni čaj. 1 zavitek 1 krono, 5 zav. 4 krone.

— Vsak dan prihajajoča zahvalna pisma, tudi od zdravnikov hvalijo ta sredstva.

691

Carl Hantich

državno izprašani nadlogar, gozdarski zemljemerec
in oblastveno potrjeni civilni zemljemerec

v Mariboru

Priporoča se v zanesljivo izvrševanje vseh v geometrično in gozdarsko svrhu spadajočih del. 607

Drogerija ali prodaja z dišavami

Max Wolfram v Mariboru

Herrengasse št. 33, priporoča

Poklajno apno

za krave, da se

pridela več in

boljšega mleka in

povzdigne jalo-

vina.

Ocetova ali jesi-

hova esenca:

1/4 litra te kisline

da 10 litrov moč-

nega, čisto okus-

nega namiznega

jesiha.

Snovi za mošt

za napravo zdrave

domače pijače. En

liter narejene take

pijače velja 3 kraj-

carje.

Vsake vrste zelišča, katera priporoča župnik Kneipp so frišna vedno v zalogi. 515

Meščanska parna žaga.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptuj
zraven klalnice in plinarske hiše postavljena je nova
parna žaga vsakemu v porabo.

Vsakemu se les hlodi i. t. d. po zahtevi takoj raz-
žaga. Vsakdo pa sme tudi sam obliti, vrtati in spa-
hati i. t. d.

30

Dobre cenene ure

s 3letnim pismenim jamstvom razpošilja
zasebnikom

HANNS KONRAD

tovarne za ure in eksportna hiša zlatnin

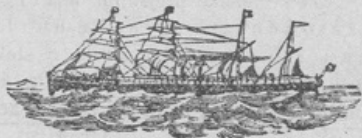
Most št. 194 (Brux) Češko.

Dobra nikelnasta remontoarka gld 3-75
Prava srebrna remontoarka „ 5-25
Prava srebrna verižica „ 1-20
Nikelnasti budilec „ 1-75
Moja tvrdka je odlikovana s c. kr. orlom, ima zlate
in srebrne medalje razstav ter tisoč in tisoč pri-
znanjih pisem.

Ilustrirani katalog zastoj in poštne prosto. 510

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Naravnost brez prekla-
danja v New York in v Philadelphijo. — Dobra hrana.
— Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila dajejo:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji
ali

Ant. Rebek, konc. agent

v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte. 34. 537

C. kr. priv.

tovarna za cement

Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah

priporoča svoj pripoznano izvrsten Portland-cement v vedno
jednakomerni, vse od avstrijskega društva inženirjev in ar-
hitektov določene predpise glede tlakovne in odporne trdote
daleč nadkriljajoči dobroti, kakor tudi svoje priznano iz-
vrstno apno.

Priporočila in spričevala

raznih uradov in najslovičnejših tvrdk so na razpolago.

Centralni urad:

Dunaj, III/3 Rennweg 5.

744

Prosim brati

Podpisani priporočam svojo bog-
zalogo posebno v Švici nakupljenih
tih in srebrnih ur, veliko zalogo
nine in srebrnih po čudovito ni-
cenah.

Srebrna oklepna verižica 30 cm dolga, 15 gramov težka gld. 1-1

„ „ „ 30 „ „ 20 „ „ „ 1-4

„ „ „ 30 „ „ 50 „ „ „ 3-2

„ „ „ 30 „ „ 100 „ „ „ 5-

Ura budilka gld. 1-50 in 1-90. — Sreberne žepne ure od gld. 4-— do
nikelnaste gld. 2-50.

Prosim zahtevajte veliki cenik, katerega pošiljam zastoj in poštne pro-
urar in trgovina zlatnine in srebernine, dolničar prve š-
sko tovarniško družbo ur v Bili in Genovi, zalagatelj
dolenjske železnice.

Franz Čuden,

Ljubljana, glavni trg.

Vse blago je pri c. kr. kontrolnemu uradu puncirano.

Vozičke za otroke

v katerih lahko otrok sedi, pa
tudi take za ležati, imata vedno
v zalogi in priporočata

Brata Slawitsch

770

v Ptuj.

Cena: 12, 16, 20, 30, 36 do 40 kron.

Stavbinsko podjetje.

Ladislavus Johann Roth

inženier in oblastveno aut. mestni stavbenski mojster

Gartengasse (hotel Strauss) Celje Gartengasse (hotel Strauss)

Stavba mostov iz kamna, cementa in železa, tudi stavba
mostov za silo.

Vodna stavba: stavba turbin, jezov in zatvornic iz lesa,
kamna in cementa, kakor reguliranje potokov in rek,
varstvena naprava obrežij, priprave za osuševanje,
sploh vsa vodna dela v vsakem obsegu.

Razen teh del prevzemlje ta firma tudi brezhibno postavljanje masin in druga fundamentna dela iz petona, trotoarje
petona, petonska tla, tlakanje z ali brez da bi se plošče priskrbele, kakor tudi vse v to stroko spadajoča dela. — Pojasni-
in proračune podeljuje firma na željo radovoljno in po najkulantnejših pogojih.

Stavbinsko podjetje Ladislavus Joh. Roth

inženier in oblastv. aut. mestni stavbinski mojster.

523

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Pauko.

Tisk: W. Blanke v Ptuj.